

SF står for, i menneskesynet, i synet på svage mennesker i samfundet, men der er også den praktiske forskel, at sætter man sig ned og regner på Dansk Folkepartis udspil, er det bare så milevidt mellem de programmerklæringer, der ligger, og så den faktiske virkelighed.

Det tror jeg også folk er ved at få øjnene op for, og derfor tror jeg, at den type diskussion, vi har lige nu, er nyttig. Jeg tror, at hver gang vi bevæger os væk fra symboldiskussioner og ned og diskuterer virkelighed og realitet som lige nu, bidrager det positivt til, at Dansk Folkeparti får en naturlig størrelse, og det vil jeg meget gerne medvirke til.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Pia Kjærsgaard og derefter fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

SF har jo selv engang prøvet at være et nyt parti, og jeg ved ikke, om hr. Villy Søvndal kan huske tonen, men det kunne være, jeg lige skulle minde ham om den. Det har nok også været trange tider dengang, sådan er det jo. Når pludselig et nyt parti dukker frem på arenaen, så får det de etablerede imod sig, og nu er hr. Villy Søvndal og hans parti også blevet så etableret.

Men jeg er da enig i, som hr. Villy Søvndal siger, at der er forskel. Der er såmænd nok også forskel på dem, vi opfatter som svage i vores samfund. Jeg mener ikke sådan pr. definition, at f.eks. børnefamilier skal opfattes som en svag gruppe. De er en trængt gruppe, og de kan helt sikkert have behov for hjælp på mange områder, men det er ikke nogen svag gruppe. Jeg synes heller ikke, at udlændinge i Danmark, de fremmede, bare skal opfattes som en svag gruppe, vel er de da ej. Men i hr. Villy Søvndals univers er den svage gruppe så stor, at det er ganske umuligt for de hårdt plagede skatteydere at tilgodese dem alle sammen. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre.

Ja, der er stor forskel på den økonomiske politik. Ja, der er stor forskel i menneskesynet, og jeg prioriterer faktisk visse mennesker frem for andre modsat hr. Villy Søvndal, som gerne vil tilgodese alle. Det kan ikke lade sig gøre, men de gamle, de syge og de svage skal have hjælp fra det offentlige, og der vil Dansk Folkeparti gerne være med, hver gang det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, at den sidste debat her mellem hr. Villy Søvndal og fru Pia Kjærsgaard har været ejendommelig at overvære. Det lyder næsten, som om fru Pia Kjærsgaard synes, at bare man er et nyt parti, så har man lov til at være uansvarlig. Når man er blevet et etableret parti som SF, så bliver man mere ansvarlig, og jeg vil i øvrigt give fru Pia Kjærsgaard ret i, at SF er blevet meget ansvarlig, og det har vi haft utrolig meget glæde af i regeringen.

Fru Pia Kjærsgaards socialpolitik og de beløb, der er knyttet til den, synes jeg simpelt hen er dybt forvirrende. De beregninger, jeg har fra dagspressen, viser jo, at der kommer et hul i statskassen på 150 mia. kr., hvis Dansk Folkepartis skattepolitik og socialpolitik blev gennemført. Så er svaret, at så må man prioritere anderledes.

Hvordan vil man så prioritere anderledes? Ja, f.eks. skal man betale fuld pris i daginstitutionerne. Det betyder så, at de kvinder, der ikke tjener alt for meget, ikke har råd til at gå på arbejde, for de kan ikke betale for daginstitutionerne. Så må de blive hjemme fra arbejdet. Hvem skal så hjælpe på plejehjemmene med de ældre og med al den ekstra, gode, offentlige service, som fru Pia Kjærsgaard vil give de gamle og de syge og de svage?

Det hænger simpelt hen ikke sammen. Kan vi dog ikke få en lille forklaring på, hvordan tingene på en eller anden måde skal passe?

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis nu fru Elisabeth Arnold og De Radikale synes, der kommer nogle fornuftige forslag fra Dansk Folkeparti, som f.eks. tilgodeser de ældre i vores samfund, hvorfor banker man dem så bare tilbage i stedet for at spørge, om vi ikke skulle prøve at samle det op, som vi har mistet i så mange år, hvor vi i hvert fald ikke har prioriteret de ældre særlig højt. Skulle vi så ikke sammen prøve at finde nogle besparelser, så man kan finde pengene, for man vil jo ikke hæve skatterne, eller hvad? Det ønsker Dansk Folkeparti ikke. Jeg synes, det ville være noget skidt i et land med verdensrekord i skattetryk.

Lad os dog prøve at få det her velfærdssamfund til at fungere, og lad os prøve det sammen, men det er jo sådan, at hver evig eneste gang, vi så kommer med nogle besparelser, f.eks. på ulandsbistanden, som jeg omtalte før, ved bare at sætte den ned til det, FN anbefaler – ikke af-